

[A. C. Normann.]

under hensyn navnlig til spørgsmålet om, hvorvidt loven i sin helhed skal være gældende indtil 1959.

Ministeren for handel, industri og søfart

(*Weiskop*): Jeg vil gerne straks svare det ærede medlem hr. Himmelstrup på spørgsmålet om, hvorvidt bankinspektøren har tiltrådt dette forslag. Ja, bankinspektøren har deltaget i forhandlingerne om det foreliggende lovforslag og har givet det sin tilslutning. Derimod har der ikke været forhandlinger med nationalbanken; men jeg går ud fra, at nationalbanken ikke har indvendinger at fremføre. Såfremt sagen skal i udvalg, vil dette forhold jo kunne drøftes, men jeg vil gerne fastslå, at bankinspektøren har erklæret sig enig i forslaget.

Spørgsmålet om en yderligere forlængelse af den midlertidige lov af 3. februar 1950 — her foreslås altså en forlængelse for 8 år — har været til behandling i ministeriet, og vi har ment, at som forholdene i øjeblikket er og formentlig langt fremover vil være, vil man givet ikke kunne undvære loven af 3. februar 1950; en forlængelse er yderligere nødvendiggjort af loven om den bundne opsparing. Jeg forstår, at alle de ærede ordførere i og for sig er enige i, at man ved beregningen af forholdet mellem bankernes tilgodehavender og kassebeholdning ser bort fra den bundne opsparing. Hvis man kun forlængede loven et år, så skulle den — det er naturligvis ikke nogen særlig vægtig indvending — til behandling her igen; men vi har ud fra de samme synspunkter, som det ærede medlem hr. Himmelstrup har gjort gældende, hensynet til bankernes balancer, måttet mene, at loven af 3. februar burde forlænges for 8 år. Der kan imidlertid opstå den situation, at den bundne opsparing bliver frigivet før de 8 års udløb; hvis dette bliver tilfældet, vil det jo blive nødvendigt at optage loven til fornyet behandling.

Jeg vil trods de bemærkninger, der her er fremsat, anbefale, at loven forlænges for disse 8 år, men har naturligvis ikke noget at indvende imod at give oplysninger i et udvalg, hvis et sådant måtte blive nedsat.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Holger Eriksen: Da der er udtalt ønske om udvalgsbehandling, skal jeg foreslå, at

lovforslaget henvises til et udvalg på 15 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning
vedtoges dette forslag.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Fortsettelse af første behandling af forslag til finanslov for finansåret fra 1. april 1951 til 31. marts 1952.

Forhandlingen genoptoges.

Kirkeministeren (Sønderup): Det ærede medlem hr. Laurits Pedersen har rettet en henvendelse til mig under finanslovens behandling. Han anker over, at der på finanslovforslaget ikke er optaget nogen bevilling til opførelse af nye kirker. Det ærede medlem fremdrager i denne forbindelse særlig, at der i det store Give sogn i en årrække har været arbejdet med planer om at få opført to nye kirker, en i Farre og en i Vorslunde, og at beboerne i disse to distrikter har indsamlet halvdelen af de beløb, som kirkernes opførelse er budgetteret til.

Jeg kan hertil bemærke, at vi i kirkeministeriet ganske deler det ærede medlems beklagelse af, at det ikke har været muligt på det foreliggende finanslovforslag at optage bevillinger til opførelse af nye kirker. Der er — som det ærede medlem selv antydede — også andre steder i landet, hvor spørgsmålet om opførelse af nye kirker er brændende, og hvor der også fra menighedens side er tilvejebragt ret betydelige beløb, og det kan diskuteres, om det ikke for enkelte af disse steders vedkommende er mindst lige så påkrævet at få rejst en ny kirke som i Farre og Vorslunde.

Men som det ærede medlem sikkert også ved, er vi i kirkeministeriet ikke enerådende på dette område. Den vanskelige finansielle situation, hvori landet befinder sig, har bevirket, at det ikke har været muligt at få optaget bevillinger til opførelse af nye kirker. Det beløb, der på finansloven er stillet til rådighed for kirkeministeriet til anvendelse som tilskud til kirker, har det ikke været muligt at få fastsat højere, end at det i sin helhed har måttet anvendes som tilskud til strengt nødvendige restaureringer og hovedindsættelser af gamle kirker; og end ikke på dette område har ministeriet været i stand til at imødekomme alle de mange berettigede ønsker om bistand, som